

at burde henstille til den høitærede Justitsminister, om ikke det Udtryk: „Den Dom, for hvilken der søges Opreisning“, er mindre heldigt. Jeg vil ikke tale om, at man jo kan søge Opreisning for en Dom i en anden Retning, nemlig for at faae den indanket, skjøndt Appellationsfristen er udløben; men en Opreisning for Dommen er ikke det, hvorpaa jeg troer, at dette Lovudkast gaaer ud. Det er ikke for Dommen, der gives Opreisning, thi dens egentlige Virkning, Straffen, er enten udstaaet eller eftergiben ved Venaabning; men der er her Spørgsmaal om at hæve den Indflydelse paa Agtelsesretten, som Dommen har havt. Dette er dog kun en Redactionsbemærkning, som jeg tør henstille til den høitærede Ministers Overveelse, da han har erklæret at ville foretage Modificationer i det foreliggende Endringsforslag. Maa ske jeg ogsaa hertil turde føie den Bemærkning, at, naar det hebdet, at der skal tilveiebringes Erklæring fra den Skadelidende eller hans Vo, ere disse Udtryk heller ikke i sig selv heldige. Udtrykket: „Den Skadelidende“ leder Tanken hen paa et Forhold, som ikke allerede har fundet Sted langt tidligere, og naar der skal være henrundet ibetmindste fem Aar, inden en Mand kan søge Opreisning, vil den Bedkommende forlængst være ophørt at være „Skadelidende;“ hvis han ikke har faaet Erstatning, har han jo lidt en Skade. Derhos er det neppe heldigt at sige: Den Skadelidende eller hans Vo, thi det vil vel, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds antyde, yderst sjæltent være hans Vo, hvorefter der vil blive Tale, men hans Arvinger, og da fremkommer de Banskfeligheder, som det ærede Medlem fremhævede. — Det var disse Bemærkninger, jeg vilde henstille til den høitærede Justitsminister, idet jeg forøvrigt med Hensyn til alt Væsentligt henholder mig til, hvad der allerede er fremsørt.

Varfod: Efter det Foredrag, som vi nu have hørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), kunde jeg paa en Maade være fristet til at frasalbe Ordet, og naar jeg ikke gjør det, er det blot for at tilføie et Par Bemærkninger. Den ærede Jus-

titminister sagde, da han sidst havde Ordet, at Administrationen vel ikke vilde have Banskfeligthed ved at afgjøre, om det var den Ansøger, der søgte Opreisning, eller den Skadelidende, der nægtede at afgive Erklæringen, som var den Bærste. Efter min Opsfattelse vil Administrationen imidlertid have megen Banskfeligthed ved at afgjøre dette Spørgsmaal; thi den kan slet ikke faae Ansøgningen, dersom det skal fordres, som nu staaer i den høitærede Justitsministers Endringsforslag, og dette maa være mit Svar paa, hvad den ærede Minister yttede i den Retning. Dernæst sagde den ærede Justitsminister, at de fleste af dem, der vare frisundne for videre Tiltale, vare saadanne Menneffer, om hvem man paa ingen Maade kunde sige, at de vare uberygtede. Dertil har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds svaret meget bedre og meget klarere, end jeg vilde have været istand til, men jeg skal dog tillade mig en Erklæring, og det er den, at selv om det virkelig var Tilfældet, hvad den ærede Justitsminister udtalte, saa maatte jeg for mit Bedkommende erklære, at saalænge han ikke kan nægte, at der er aldeles brodfrie Menneffer, som ere frisundne for videre Tiltale, saa seer jeg hellere, at Lovens Saadanne til Gavn, som egentlig ikke vare værdige til at nyde Gavn af den, end jeg vilde see, at Loven var saaledes affattet, at den ikke kom dem til Gavn, der i fuld Maade vare værdige til at nyde Gavn af den, med andre Ord, jeg tilstaaer, at jeg for mit Bedkommende hellere seer ti Skjelmer løbe, end jeg seer en brodfri Mand straffet. — Da den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Carlsen) havde Ordet, ønskede han en Forklaring af Salens Jurister; til dem hører jeg ikke, og han har nu desuden faaet en Erklæring, saa god, synes det mig, som han kunde ønske den, fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds. Men naar den nævnte ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds meente, at dersom det vedtages, som her er foreslaaet af Udvalget i dets første Forslag, saa forekom det ham selv personligt, at Frisindelse for videre Tiltale maatte bortfalde i Praxis, fordi den da, som han udtrykte sig, vilde være unyttig og usforsvarlig, saa skal jeg